

IN THE COURT OF APPEAL OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF
SRI LANKA.

Officer in Charge,
Police Station,
Ahungalla.

Complainant.

Case No: CA (PHC) 22/2004

Vs.

HCRA 482/02 (HC Balapitiya)

MC 42394 (MC Balapitiya)

1. Devamuni Ratnasena
 2. Devamuni Viman alias Munidasa
 3. Hettiyani Ratunonoa
 4. DevamuniSunethra
 5. Ihalage Somadasa
 6. K. Somawathi
 7. Kumarasinghe Indraneela Manohari Perera
 8. Tharanga Kumara
 9. Hettiyani Sudharman
 10. Ovitage Babanona
 11. Devamuni Amaradasa
 12. Ovitage Padmawathi
- All of Galkanda, Kosgoda.

Respondents.

AND

Kumarasinghe Indraneela Manohari Perera
Galkanda, Kosgoda.

7th Respondent-Petitioner.

Vs.

1. Devamuni Ratnasena
2. Devamuni Viman alias Munidasa

3. Hettiyani Ratunonoa
 4. DevamuniSunethra
 5. Ihalage Somadasa
 6. Ovitage Babanona
 7. Devamuni Amaradasa
 8. Ovitage Padmawathi
- All of Galkanda, Kosgoda.

1,2,3,4,5,10,11 &12 Respondent-Respondents.

AND NOW BETWEEN

Kumarasinghe Indraneela Manohari Perera
Galkanda, Kosgoda.

7th Respondent-Petitioner-Appellant.

Vs.

1. Devamuni Ratnasena
 2. Devamuni Viman alias Munidasa
 3. Hettiyani Ratunonoa
 4. DevamuniSunethra
 5. Ihalage Somadasa
 6. Ovitage Babanona
 7. Devamuni Amaradasa
 8. Ovitage Padmawathi
- All of Galkanda, Kosgoda.

**1,2,3,4,5,10,11 &12 Respondent-
Respondent-Respondents.**

Before: **Prasantha De Silva, J.**
K.K.A.V. Swarnadhipathi, J.

Counsel: Chathura Galhena Attorney-at-Law with Viduni Sulakkana
Attorney-at-Law for the 7th Respondent-Petitioner-Appellant.
A.K.Chandrakantha Attorney-at-Law and Piyumi Kumari for the
2nd, 7th, 8th Respondent-Respondents.

Written Submissions 17.01.2014 by the 2nd, 11th and 12th Respondents.
tendered on: 18.10.2018 and 10.04.2018 by the Appellant.
28.01.2019 by the 2nd, 7th and 8th Respondent-Respondent-
Respondents.
04.10.2021 by the 7th Respondent-Petitioner-Appellant.

Argued on: 05.08.2020

Decided on: 14.02.2022

Prasantha De Silva, J.

Judgment

The Officer in Charge of the police station, Ahungalle had filed an information under Section 66 (1) of the Primary Courts' Procedure Act in the Magistrate's Court of Balapitiya regarding a dispute between 1st-5th Respondents and 6th-8th Respondents in respect of a right of way along the reservation of Karijjapitiya canal.

Upon service of summons, all parties appeared before Court and 9th-12th Respondents have been intervened. Thereafter, parties filed their respective affidavits, counter affidavits and written submissions.

It appears that at the inquiry 1st-5th Respondents and 9th-12th Respondents had taken up the position that they have 12 feet wide right of access along Karijjapitiya canal, over the land of the 7th Defendant.

However, the learned Magistrate acting as the Primary Court Judge held that there was no 12 feet wide roadway as claimed by the said Respondents and granted only a footpath to the 1st-5th Respondents and 9th-12th Respondents.

Being aggrieved by the said Order dated 30.10.2002, the 7th Respondent-Petitioner invoked the revisionary jurisdiction of the Provincial High Court of the Southern Province holden at Balapitiya. The learned High Court Judge after hearing of the Case, granted a right of access to the 1st-5th Respondents and 9th-12th Respondents as shown in the police observations.

On behalf of the 7th Respondent-Petitioner, it was submitted that when all the facts are in favour of the 7th Respondent-Petitioner, it is highly unreasonable on the part of the learned High Court Judge to make an Order to give a right of access as shown in the police observations, which are vague and uncertain and it does not even show a footpath existed along the boundary of the 7th Respondent-Petitioner.

Admittedly, the instant action is over a right of access over the land of the 7th Respondent-Petitioner. Thus the matter in dispute comes under the purview of Section 69(1) of the Primary Courts' Procedure Act.

Being aggrieved by the said determination of the learned High Court Judge, 7th Respondent-Petitioner-Appellant [hereinafter referred to as the 7th Respondent-Appellant] preferred this appeal to this Court.

It is relevant to note that the dispute arose among the parties, where the 7th Respondent-Appellant had obstructed a roadway used by 1st-5th Respondents and 9th-12th Respondents by cutting a trench across the said pathway.

According to the 1st-5th Respondents and 9th-12th Respondents, the disputed roadway is situated along the canal reservation.

It was alleged by the 7th Respondent-Appellant that the said Respondents are trying to obtain a road over Lot 1 and Lot 2 in final plan bearing No. 2209 [7ව2] in which the 7th Respondent-Appellant became the owner of the said land by a partition decree [7ව1].

According to the schedule of the said partition decree;

01. “.....අංක 2209 දරණ බෙදුම් පිඹුරේ සඳහන් දකුණු පළාතේ, ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ, බෙන්තොට වළල්ලාවට කෝරළේ කොස්ගොඩ, එගොඩමුල්ලේ පිහිටි එඬේරවත්ත හෙවත් එඬේරවෙල නමැති කැබලි 25කට බෙදා වෙන් කරන ලද ඉඩමේ බෙදා වෙන් කරන ලද කැබලි අංක 01 නම් වූ,
උතුරට- කේනා පදිංචිව උන් වත්ත හා මෙම ඉඩමේ කැබලි අංක 03,
නැගෙනහිරට- මෙම ඉඩමේ කැබලි අංක 19,
දකුණට- මෙම ඉඩමේ කැබලි අංක 02, 17 සහ ඇල මාර්ගය.
බස්නාහිරට- හිමා පදිංචිව උන් වත්ත හා මෙකී මායිම්....

02. “.....අංක 2209”

It is observable that in the 1st and 2nd schedules of the said partition decree, the Southern boundary of part of Lot 1 and Lot 2 are bounded by ‘ඇල’. The final partition plan [7ව2] clearly depicts that the Southern boundary of Lot 1 and Lot 2 is ‘ඇල’.

The said plan [7ව2] clearly shows the ‘ඇල’ which leads to the Colombo-Galle main road and continues underneath towards the main road.

The right side and the left side of the ‘ඇල’ shows a ‘බැම්ම’ [Bund], thus Lot 1 and Lot 2 abuts the canal. But there is no canal reservation shown. It is imperative to note that if there is a bund, there should be a canal reservation.

It is seen that the learned Magistrate relied upon the observation notes made by the investigating police officer as follows;

“එහිදී ආරවුලට අදාල ස්ථානය නිරීක්ෂණය කල පොලිස් නිලධාරියා “මෙම පාර කාලයක් ගම්වාසීන් විසින් ප්‍රයෝජනයට ගෙන ඇති බව පාරේ ඇති අඩි සලකුණු හා පාරේ තණකොළ ආදිය මැරී ගොස් ඇති බැවින් මා හට නිරීක්ෂණය විය...” යනුවෙන්ද, “පාර මැද නිවසක් තැනීම සඳහා ගෙපලක් කපා ඇති බව පෙනී යන අතර..” යනුවෙන්ද සටහන් කරගෙන ඇති බව පෙනෙන්නට ඇත. එසේම, “මෙම පාර මීට ඉහත සිට

වගඋත්තරකරුවන් විසින් වසා දමා පාර හරස් කොට වැට බැඳ ඇති බව පෙනී ගිය අතර, එම වැටට පිටතින් මේ ගෙපල කපා ඇති බව මා හට වඩාත් පෙනී ගියේය...” යනුවෙන්ද සටහන් යොදා ඇත.

මේ අනුව අදාළ ස්ථානයේ ගම්වාසීන් විසින් බුක්ති විදින ලද මාර්ගයක් ඇති බවත්, එකී මාර්ගය 6,7,8 වගඋත්තරකරුවන් විසින් වැටක් බැඳ ඉන්පසු ගෙපලක් කැපීමෙන් අවහිර කර ඇති බවත් මනාව පැහැදිලි වේ. එසේ වුවද, “පාරේ ඇති අඩි සලකුණු හා පාරේ තණකොළ ආදිය මැරී ගොස් ඇති බැවින්..” ලෙස ඇති සටහන් කොටසින් පැහැදිලි වන්නේ එකී මාර්ගය අදාළ වගඋත්තරකරුවන් පෙන්වුම් කරන ලෙස අඩි 12ක් තරම් පළල වුවක් නොව, අඩි පාරක් (foot-path) පමණක් වන බවයි. මේ තත්වය තවත් පැහැදිලි කර ගැනීමට තවද පාර මීට ඉහත සෑදීමට කටයුතු කර ඇති බව එම ඉඩමේ ඇති ගස්කොළන් කපා දමා ශුද්ධ පවිත්‍ර කර තිබීමෙන් පෙනී යන අතර, එය අවහිර කොට මැදින් වැට ගැසීමක් වශයෙන් යොදා ඇති පොලිස් නිරීක්ෂණ සටහන් උපකාර වේ”.

The Court observes the findings of the learned High Court Judge where the learned High Court Judge has stated in his Order that;

“පිඬුර අනුව මෙම ආරවුලට අදාළ පාර එකී පිඬුරේ ලොට් 1,2 තුලින් යන බව පෙනී යයි. එකී පිඬුරේ මෙම ඉඩම කැබලි තුලින් පාරක් සටහන් කර නැති නමුත් පෙත්සම්කාරිය විසින් ‘පෙ5’ දරණ පොලිසියට කරන ලද ප්‍රකාශයේ “අපේ ඉඩමට යන්න තමයි ඉඩම අයිතෙන් පාරක් තියා ගත්තේ. අපි නැති වෙලේ මෙම අයවලුන් මෙම පාරෙන් යනවා එනවා. මම මේ පාර කාටවත් පාවිච්චි කරන්න දෙන්න කැමති නැහැ. කෙළවරේ මුර කුටියක් හදන්න හැදුවා. හදන කොටයි මේ අය පැමිණිල්ල කර ඇත්තේ” යනුවෙන් ප්‍රකාශ කර ඇත. තවද පොලිස් නිරීක්ෂණ අනුව වගඋත්තරකරුවන්ට ගමන් කිරීමට වෙනත් විකල්ප මාර්ගයක් නැති බවට ද පෙනී යයි”.

It is worthy to note the statement dated 29.03.2002 [පෙ5] made by the 7th Responded-Appellant to the station-Ahungalle.

“නඩු කියා බෙදා වෙන් කරගත් මගේ ඉඩමේ තමයි මම කුණුරොඩු දැමීමේ. අපේ ඉඩමට යන්න තමයි ඉඩම අයිතෙන් පාරක් තියා ගත්තේ. පැමිණිලිකරුවන්ට යන්න නොවෙයි. අපි නැති වෙලේ මෙම අයවලුන් මෙම පාරෙන් යනවා එනවා. මෙම පාරේ කක්කා කරනවා. වත්තේ ඇති කෙසෙල් කැන් කපනවා. පොල් පැල කපනවා, ගලවා විසි කරනවා. වත්ත විනාශ කරනවා. මම පොලිසියට ආවේ නැහැ. මායිම් වැටවල් කඩනවා. වත්තේ ගල් වැලි භොරකම් කරනවා. මෙම ගෙවල් දෙකේ අය විතරයි යන්නේ එන්නේ. මම මේ පාර කාටවත් පාවිච්චි කරන්න දෙන්න කැමති නැහැ. පැමිණිලිකරුවන්ට යන්න පාරවල් තිබෙනවා. රිසිවේගන් කොටසක් නැහැ. මගේ ඉඩමෙන් මෙය බෙදා වෙන් කරගත් ඉඩමක්. කෙළවරේ මුර කුටියක් හදන්න

හැදූවා. හඳුනා කොටස මේ අය පැමිණිල්ල කර ඇත්තේ. මම කියා සිටින්නේ, මේ අයවලුන්ට අයිතිවාසිකම් ඇත්නම් නීතියෙන් අයිතිවාසිකම් ලබා ගන්නා තෙක්ම.....”

In view of the Judgment *Ananda Sarath Paranagama Vs. Dhammadinna Sarath Paranagama and Kamitha Aswin Paranagama CA (PHC) APN 117/2013*,

“A party does not need to establish a servitudinal right by cogent evidence as is usually considered in a civil Court. The required proof of the user’s right in terms of Section 69 (1) of the Act, is to consider a right in the nature of a servitude or long terms use”.

According to the facts placed before the learned Primary Court Judge, I am of the view that the Respondents have established a *prima facie* entitlement to a right [foot-path] which is in the nature of a servitude along with the canal reservation between the Appellant’s land and the bund up to the Colombo-Galle main road.

Hence, we see no reason for us to interfere with the Order dated 30.10.2002 made by the learned Primary Court Judge and the Order dated 16.12.2003 by the learned High Court Judge. Thus the appeal is accordingly dismissed without costs.

JUDGE OF THE COURT OF APPEAL

K.K.A.V. Swarnadhipathi, J.

I agree.

JUDGE OF THE COURT OF APPEAL